Folkeafstemning.

Under Stortingsforhandlingerne angaaende Norges fremtidige Statsform oplæste Præsidenten følgende Andragende fra L. K. S. F.'s Styrelse:

Til Stortinget! Landskvindestemmeretsforeningen tillader sig herved at stille en indtrængende Anmodning om, at Norges Kvinder maa regnes med i de stemmeberettigedes Tal, hvis Folkeafstemning besluttes angaaende Norges fremtidige Statsform."

„Nylænde" bemærker i den Anledning: Man bør ikke bli træt af at minde om, at Kvindernes rette Plads er blandt Vælgerfolket, og at man benytter Ordet *Folkeafstemning* med Urette, saalænge Halvparten af Folket ikke er med."

Louise Riis-Bøhn skriver under Titlen „Hører Norges Kvinder med til det norske Folk?" . . . . jeg havde dog rigtignok altid troet, at under Begrebet „Folk" hørte baade Mænd og Kvinder. Naar nu Kvinder altsaa ikke regnedes med ved Afstemningen d. 13. August, lige saa lidt som de skal regnes med ved den nu forestaaende Afstemning, hvorfor saa ikke nævne Tingene ved sit rette Navn og kalde det „Mandfolkeafstemning".

Fra Rigsdagen.

Folketinget. *Forslag til Lov om Rettens Pleje* har været til første, anden og tredje Behandling, hvorefter det enstemmigt vedtoges med 68 Stemmer i Mødet d. 13. Nov. Da Lovforslaget ikke fremtræder ganske i den Skikkelse, hvori det d. 20. Okt. blev vedtaget i Landstinget, vil det blive sendt tilbage til dette Ting.

Forslag til Lov om Forandring i Grundlovens § 32 om Folketingets Medlemstal har været til første Behandling. Grundlovens § 32 første Punktum, der nu lyder saaledes: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000 Indvaanere", foreslaas forandret til: „Tallet af Folketingets Medlemmer er 132". Af den lange Forhandling finder vi Grund til at fremhæve, at *Borgbjerg*, som stærkt talte for Kravet om lige og almindelig Valgret, ogsaa nævnte Kvindernes Valgret. Han udtalte „— — — Vi er altsaa i høj Grad interesserede i, at Valgretsalderen nedsættes, stærkt interesserede i, at vort Programpunkt on Kvindernes Valgret bliver gennemført —".

Fra flere Sider faldt den Udtalelse, at Folketinget burde være et sandt Spejlbillede af Befolkningen; en af de Herrer tilføjede forsigtigt „eller i alt Fald af Vælgerbefolkningen". Et sandt Spejlbillede af Befolkningen kan Tinget selvfølgelig først blive, naar Kravet om *lige og almindelig Valgret* gennemføres, og Kvinderne saaledes ogsaa kommer til at høre med til Vælgerbefolkningen.

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en med den kongelig nederlandske Regering afsluttet vedvarende Voldgiftskonvention har været til første Behandling. Denne Voldgiftstraktat mødtes med den mest uskrømtede Glæde fra alle Partier. Udenrigsministeren kaldte den „et Mønster for Voldgiftstraktater, idet den gaar videre end nogen som helst anden Voldgiftstraktat, der endnu er bleven afsluttet mellem evropæiske Stater". *Deuntzer* Traktatens Fader, mente, at den direkte umiddelbare Betydning af Traktaten ikke kan kaldes stor, men dens indirekte, middelbare Betydning er uoverskuelig, baade fordi den indeholder „en Bestemmelse om, at andre Stater end Danmark og Holland kan slutte sig til denne Traktat, og der foreskrives da en meget simpel Fremgangsmaade, hvorved deres Tilslutning kan ske", og fordi Danmark efter at have afsluttet denne Traktat maa staa som „en Stat, der med Hensyn til Voldgiftstraktater er villig til at gaa saa vidt som muligt". Danmark har ved denne Traktat vedkendt sig det Princip, at „Danmark i et hvilket som helst opkommende internationalt Tilfælde vil bøje sig for Retten".

Endelig har Folketinget behandlet forskellige Lønningslove. Under første Behandling af *Forslag til Lov om Lønninger for de ved det kgl. Blindeinstitut med tilhørende Forskole og for de ved de kgl. Døvstummeanstalter ansatte Lærere m. m.* udtalte *Herman Trier:* „— — — — Saa er der endelig et tredje Spørgsmaal, som stadig kommer frem, fordi det endnu ikke er afgjort i den formentlig naturlige Retning, og som det derfor er naturligt at pege paa, hver Gang der er Lejlighed dertil. Det er Spørgsmaalet om Læreres og Lærerinders Lønning i dennes gensidige Forhold. Naar Lærerne foreslaas lønnede med en Begyndelsesløn af 1200 Kr. og en Slutningsløn af 2700 Kr. og Lærerinderne med henholdsvis 1000 Kr. og 2000 Kr., saa kunde man være fristet til at spørge, om det da ikke er det samme Arbejde, som i det væsentlige forlanges af begge Parter. Hvis